

Desuden bør Skibsføreren besørge Lodsartøiet til Lodsstationen eller betale Godtgjørelse efter Overenskomst.

De her givne Bestemmelser ere ligeledes anvendelige, naar Lodsningen betales efter Overenskomst, medmindre Andet er aftalt mellem Parterne.

Paa fremmede Steder bør vedkommende Konsul søge at hjælpe de derhen førte Lodsfer og Folk til deres Ret.

§ 37.

Naar der fra et Skib gjøres Signal efter Lods, men Skibsføreren, efter at Lodsen er gaaet Skibet imøde eller har indfundet sig ved samme, ikke vil gjøre Brug af ham, skal Skibsføreren betale den udkaldte Lods dobbelt saa meget, som Lodsens Landsætningspenge i det vedkommende Reglement ere bestemte til.

Kommer Lodsen først til Skibet, efter at det er ankret og Lods-signalet nedtaget, tilkommer der ham ikke nogen Betaling.

Naar Skibet ligger ved Land, og Lodsen efter Bestilling har indfundet sig ved samme for at udlodse det, men Skibsføreren ei vil gjøre Brug af ham, tilkommer der ham den i vedkommende Reglement herfor fastsatte Betaling.

§ 38.

Gvis et Skib under Udlodsningen formeddelt Vindens Forandring bliver nødsaget til at søge tilbage til den Havn eller Ankerplads, hvorfra det er udgaaet, tilkommer der Lodsfer kun Betaling for Udlodsningen, men ikke for Tilbagelodsningen.

Finder Lodsen det under Lodsningen nødvendigt midlertidig at søge Havn eller ankre, erlægges ingen Tillæggsbetaling for den derved foregaaende Lodsning.

Har Lodsen derimod med Skibsførerens Samtykke forladt Skibet, og Førereren formeddelt Vindens Forandring eller af andre Aarsager vil søge Ankerplads eller Havn, og han desaarlag gjør Signal efter Lods, da skal denne, om det endog er den samme Lods, for Indlodsningen have fuld Betaling.

§ 39.

Hviere Lodsbetaling end den i Tarten fastsatte maa en Lods ei fordre eller modtage, undtagen i Tilfælde af Isgang, Storm eller saa haardt Veir, at Lodsen eller Lodsferne maa sætte sig selv i Fare eller bruge mere end almindeligt Mandskab, eller Skibet er i synkefarvrig Tilstand eller paa Grund af Tab af Anker eller Bestadigelse paa Skib og Gods er stedt i Fare for Fortlis; thi da skal det være Lodsen eller Lodsferne tilladt at tinge med Skibsføreren om Betalingen, men kunne de ikke blive enige om denne, skal Lodsen desuagtet af yderste Gode søge at bringe Skibet i Sikkerhed, og naar saadant er sket, da strax af Retten forlange udnævnt 2 kyndige og uwillige Mænd, som skulle undersøge Sagen og skønne, hvad Skibsføreren bør betale for Lodsningen. Er nogen af Parterne misfornøjet med det afgivne Skøn, afgjøres Sagen ved Rettergang.

Lavere Lodspenge end de i Tarten fastsatte maa Lodsen ei modtage.

§ 40.

Lodsens Ret til Lodsbetaling bortfalder, naar der under Lodsningen tilstøtes Skibet Skade ved Paaseiling, Grundstøden m. m., medmindre Lodsen godtgjør Tilstedeværelsen at særlige Omstændigheder, der undskyldte ham.